

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Til hr. Jann Sjørnsen: Som sagt mener vi, at det oplæg, som regeringen her er kommet med, er et fremragende oplæg, fordi det har så mange visioner, og fordi det faktisk pejler hen imod mange af de ting, som Venstre har diskuteret meget omkring udenrigspolitik, omkring erhvervsfokus osv., osv., ngo osv.; så vi er godt tilfredse.

Det, som jeg bare kommer og tilbyder, er et tilbud, det er en værktøjskasse. Vi siger: Jamen kan vi sætte det ind i nogle rammer, så man også udadtil konsekvent kan se, hvad det er for nogle forventninger, vi har, også pejle det ind, så befolkningen kan se: Det her er sådan nogle forventninger, sådan nogle krav, vi stiller, så ikke man sidder og siger: Hvorfor pokker giver vi penge til sådan et land, som fører sådan og sådan en politik eller er så udemokratisk, eller hvad ved jeg. Det er værktøjer, vi taler om.

Jeg vil bare sige til fru Margrete Auken: Hvordan skal man måle en græsrodsbevægelses folkelighed, hvis man ikke kan kigge på hverken egenfinansiering eller medlemstal? Er det virkelig sådan, at en organisation, som har meget, meget få medlemmer, skal finansieres med over 90 pct.? For så vil jeg sige, så er det jo ikke ngo'er, så er det gongo'er. Så er det statsligt styrede græsrodsbevægelser, og så kan vi lige så godt lave det i Danida-regi. Så derfor skal der stilles krav.

Til hr. Søren Søndergaard: Jeg er fuldstændig enig, det handler selvfølgelig om politisk indflydelse. Men hr. Søren Søndergaard ved jo også godt, at hvis man skal have politisk indflydelse, kræver det altså også, at man har *nogle* poster og positioner rundt om i systemet, så man kan påvirke i en bestemt retning. Hr. Søren Søndergaard ved også fra andre internationale organisationer, at det er en kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Vi havde debatten om ngo'ernes folkelige forankring især i maj-debatten, og Kristeligt Folkeparti har i lighed med Venstre haft tanker om at indføre en egenfinansiering for ngo'erne. Et forslag som også har været vældig omdiskuteret i ngo-kredse, ved jeg.

Vi synes stadig væk, at der er noget at overveje på det felt, men vi synes til gengæld også,

at den dér proces, der har ført frem til den nye strategi, og med det kapitel, der er kommet ind om ngo'ernes folkelige forankring, er vi faktisk nået meget langt. Og vi er nået meget langt, fordi ngo'erne jo rent faktisk selv er gået ind i debatten, selv har taget spørgsmålet om folkelige regnskaber op, og dermed, i virkeligheden på det her område, som har været ømtåligt, også selv har sat et fingeraftryk, synes jeg, på strategien. Og det vil jeg godt sige, at det er vi fra Kristeligt Folkepartis side fuldt ud tilfreds med.

Jeg tager fat på det tema her nu, fordi jeg mener også rent faktisk, at hr. Jens Hald Madsen med den måde, som ulandsbistanden bliver omtalt på i ordførerindlægget, i virkeligheden selv er med til at underminere den folkelige forankring bag ulandsbistanden. Jeg mener faktisk, at hr. Jens Hald Madsen i dag med de synspunkter, der er fremlagt, er med til at miskreditere ikke bare ngo'erne, men også ulandsbistanden generelt, og det synes jeg er en skam.

Så derfor, den folkelige forankring er sandelig ikke kun ngo'ernes ansvar, det er også Folketingets, de enkelte partiers og de enkelte politikeres ansvar. Og jeg synes ærlig talt ikke, hr. Jens Hald Madsen har bidraget til at sikre den folkelige forankring i dag.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Tror hr. Jens Hald Madsen, at f.eks. Rehabiliteringscentret for Torturofre mangler folkelig støtte? Jeg tror ikke, at der er ret mange medlemmer. Jeg tror ikke, at der er et ret stort kontingentbidrag. De samler ikke ret tit ind. Men det er nogle af dem, vi har til at lave et meget vigtigt stykke arbejde, og det er indgået i den debat, vi har haft, og det er bl.a. derfor, at vi har flyttet os til et meget mere kvalificeret niveau for, hvordan vi har den folkelige forankring målt så godt, som man nu kan. Og det er et fint kapitel, der er kommet ind i regeringens udspil.

Så vil jeg da godt også lige benytte denne lejlighed til at rose Kristeligt Folkeparti for netop at have spillet denne aktive rolle, hvor det var en mærkesag, da det blev lagt frem, og så tager man del i debatten og har ørerne åbne og kan høre, hvad der bliver fremlagt af argumenter, og har altså kapacitet – jeg tænker på åndelig kapacitet – nok til, at man kan følge med i, hvad der foregår, og bliver ikke hængende i sådan et par slagord.